

LA VIDA

A un món d'obscuritat,
estàs avorrit.
Surts per un lloc desitjat
i despertes a un llit.

Passen els anys, ja saps caminar
ja tens emocions,
saps parlar
i cantar cançons.

Passen més anys,
fins i tot saps córrer
també saps nedar
i posar-te una gorra.

Per fi, al cap de catorze anys,
ets adolescent
t'olora molt el cos
perquè estàs creixent.

Quan menys ho esperes,
ja et fan fora de casa.
Et busques una feina
per viure sota una teulada

Passa una dècada i tens una novia
us agradeu molt,
esteu en una relació
i en molt poc temps us caseu en un toc

Ja ets un adult, treball i sou
vius la vida feliç a un pis nou
de sobte de l'hospital et fan trucada
Diuen: "ei, noi, que sou pare i mare!"

Nou mesos després, es repeteix el cicle,
es fa un adult,
s'ha passat tan lent com un segle

Ja ets un avi,
i les coses es paren,
ja no és res
de pare i mare
el temps passa volant,
ara toca parada.

Amb noranta anys, a l'hospital
les coses et fallen.
Dèbils com el cristall
el cor se't para.

I penses:
Has tingut accidents i incidents.
Has sigut pare i has tingut una mare.
Vas néixer, i seguidament créixer.
Es va encendre la llum,
vas ser molt feliç
s'apaga la llum, és l'hora de descansar
abans d'anar a dormir, dius: Ha sigut divertit!